

عنوان مقاله:

تجزیه ژنتیکی مقاومت برنج به بلاست برگ با استفاده از طرح دای آلل

محل انتشار:

دو فصلنامه دانش گیاه پزشکی ایران، دوره 40، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

زلیخا مرادی

محمد سالاری

مهدی رمضانی

علی مومنی

خلاصه مقاله:

به منظور تجزیه ژنتیکی مقاومت برنج به بلاست برگ، تعداد پنج رقم برنج والدی شامل خزر، هاشمی، کادوس، فوجی و رشتی بصورت طرح دای آلل ناقص با یکدیگر تلاقی داده شدند. نتاج و والدین در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در گلخانه کشت گردیدند و صفات تعداد لکه های بلاست روی برگ، اندازه لکه های اسپورزا و درصد آلودگی سطح برگ در مقابل جدایه های 79-IA، 181-IA، 177-IA، 66-IA و 38-IA با استفاده از روش استاندارد بین المللی ارزیابی بیماری بلاست برنج (S.E.S). مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که در سطح احتمال 1% و 5% تفاوت معنی دار بین ژنوتیپ ها وجود دارد. معنی دار بودن ترکیب پذیری عمومی و خصوصی همچنین نسبت بین ترکیب پذیری عمومی و خصوصی حاکی از تاثیر همزمان اثرات افزایشی و غیر افزایشی با سهم بیشتر اثرات افزایشی ژن ها می باشد. وراثت پذیری خصوصی و عمومی برای تمام صفات در حد بالایی بدست آمد. با توجه به نتایج فوق، می توان از ارقام خزر، فوجی و کادوس که از ارقام مقاوم بوده و دارای ترکیب پذیری عمومی منفی و معنی دار می باشند، برای افزایش مقاومت به بیماری بلاست در نتاج استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

برنج، بلاست، دای آلل، ژن، مقاومت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864609>

